

Várjuk a téli napfordulót

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 51-52. szám, 2020. december 17.

Ebben a szobában tíz évvel ezelőtt még az apám élt, a cserépkályha melletti fotelben ült, onnan nézte a tévét, amit a halála után a tévéasztalkával együtt betoltunk a sarokba. Addig a hátsó szobákban laktunk, majd, miután szegény apámat elvitte a mentő, kirajzottunk a nagyszobába. Fel sem merült, hogy bármit kidobjunk a tárgyai közül, különben a gyerekek még kicsik voltak, nem akartunk azzal foglalkozni, hogy felújítsuk a lakást, ne adj' isten átalakítsuk az igényeinknek megfelelően. Engem a lakberendezés egyébként sem érdekelt soha, rendesen takarítani sem tudok, sokáig észre sem veszem, ha rendetlenség vagy kosz van. Gondolom, ennek is az az oka, hogy anya nélkül nőttem fel.